

Renée Fleming, soprano Hartmut Höll, piano

Màrius Sampere,
***Dèmens* (2017)**

“I qui són els últims si no arriben mai?
El mai no arribar el temps que passa i no se sap.
I l'altre temps dels qui no venen perquè,
a bell principi, envàiren la llarga espera,
i ara no, i jo, no li ho diguis pas al primer,
soc el més últim de mi, ara encara”

Programa

Palau 100
Dimarts, 05.02.2019 – 20h
Sala de Concerts

Renée Fleming, soprano
Hartmut Höll, piano

I PART

Johannes Brahms (1833-1897)
Vergebliches Standchen, op. 84 núm. 4
Die Mainacht, op. 43 núm. 2
Da unten im Tale, WoO 33 núm. 6
Meine Liebe ist grün, op. 63 núm. 5
Wiegenlied, op. 49 núm. 4

Kevin Puts (1972)
De *Letters from Georgia*
Introduction
I. Taos
V. Canyon

Heitor Villa-Lobos (1887-1959)
“Cantilena”, de *Bachianas brasileiras* núm. 5

Friedrich von Flotow (1812-1883)
“ ’Tis the last rose of summer”, de *Martha*

Antonín Dvořák (1841-1904)
“Měsíčku na nebi hlubokém” (Cançó de la lluna), de *Rusalka*

II PART

Licínio Refice (1883-1954)
Ombra di nube
Ruggero Leoncavallo (1857-1919)
“Musette svara sulla bocca viva”, de *La bohème*
Giacomo Puccini (1858-1924)
“Signore, ascolta”, de *Turandot*
Francesco Paolo Tosti (1846-1916)
La serenata

Franz Lehár (1870-1948)
“Warum hast du mich wachgeküsst”, de *Friederike*
John Kander (1927) - Fred Ebb (1928-2004)
Meadley “Love and Love alone / Winter”, de *The visit*
Maury Yeston (1945)
“Unusual way”, de *Nine*
Franz Lehár
“Ich bin verliebt”, de *Schön ist die Welt*

Durada del concert: 90 minuts pausa inclosa

Ladies and gentlemen... Renée Fleming!

És potser en la dedicació al lied on trobem la quinta essència de Brahms com a compositor romàntic. Per al músic d’Hamburg cada cançó constitueix un petit univers on el text esdevé gairebé l’excusa per escriure una música que no està gaire lluny del concepte de música absoluta, i no deixa de ser significatiu sobre això que diverses de les seves cançons reapareguessin posteriorment en les seves pròpies peces instrumentals, tal com s’esdevé amb Regenlied (en la Sonata per a violí i piano núm. 1, op. 78), Komm bald i Wie Melodien zieht es mir (en la Sonata per violí i piano núm. 2, op. 100) o Todessehnen i Immer leiser wird mein Schlummer (en el Concert per a piano núm. 2, op. 83)

Si en Hugo Wolf, per exemple, el poema sempre és principi i fi, en Brahms els versos són essencialment un punt de partida per crear una criatura concebuda, això sí, a propòsit de la inspiració que en suscita la lectura. De fet, l’alemany es va valer, llevat de rares excepcions (cinc textos de Goethe, sis d’Eichendorff i Heine, només dos de Mörike), de poemes més aviat insubstancials, de segona o tercera fila, que, havent passat per les seves mans, ens arriben engrandits, si no pròpiament transfigurats. Els gran poemes –pensava Brahms– no necessiten música i es poden valer per si sols.

Robert Schumann va confessar a Clara, la seva dona, que li resultava difícil “*compondre per al poble*”. No va ser mai el cas del seu amic Brahms, que provenia d’origens humils, i que era un entusiasta de la música popular, de països molt diversos, per a la qual va inventar acompanyaments pianístics, fins a assolir la

perfecció als seus quaranta-nou *Deutsche Volkslieder*, una col·lecció magistral de la qual Fleming ens ofereix avui una mostra única, *Da unten im Tale*, d’origen suabi, protagonitzada per una dona decidida a no implorar amara qui no vol donar-ne. El to de folklore també hi apareix, bastit pel mateix Brahms, en *Vergebliches Ständchen*, en què ens descriu amb ironia i comicitat com un pretendent mira de convèncer l’estimada que el deixi entrar dins la casa d’ella. En *Die Mainacht* (el segon lied d’un grup de quatre cançons encapçalades per *Von ewiger Liebe*, una de les grans creacions brahmsianes), les harmonies serveixen per reflectir els estats d’ànim canviants del poema, marcats alhora per silencis eloqüents en la part vocal.

Meine Liebe ist grün va néixer com a conseqüència gairebé d’una petició de Clara Schumann, que en una carta enviada a Brahms el 17 de setembre de 1873 adjuntava diversos poemes del seu fill Felix, afillat

alhora de l’autor d’*Un rèquiem alemany*, “*plens de bones idees i d’humor*”, i demanant-li que li digués amb sinceritat el que en pensava, ja que “*com a mareta que soc, considero el meu fill –el qual va morir pocs anys després d’una afecció pulmonar– un geni*”. *Meine Liebe ist grün* arribà ben puntual a la llar dels Schumann com un regal de Nadal. *Wiegenlied*, finalment, és potser la cançó més famosa de Brahms, que va encertar la melodia perfecta per posar música a les dues estrofes del text, la primera anònima i la segona de Georg Scherer, un antologista de cançons populars alemanyes. I aquesta cançó de bressol té precisament aquest aire de cançó folklòrica, anònima, intemporal, que moltes vegades és la millor lloança que pot tenir una cançó d’autor.

*“Renée Fleming ha estat
la gran diva nord-americana
del cant de les dues darreres
dècades.”*

Fins aquí l’apartat liederístic del recital de Renée Fleming, que inicialment havia de ser molt més ampli, però que al capdavant ha quedat reduït a aquest petit bloc de *lieder* de Johannes Brahms. La resta del programa està integrat per música composta per a la gran soprano nord-americana o que ella ha interpretat a la banda sonora de pel·lícules fetes al seu país o estretament relacionades amb la seva carrera. Al primer apartat pertanyen les *Letters from Georgia*, nom que remet a la gran artista Georgia O’Keeffe, diverses de les cartes de la qual serveixen de text per a aquest cicle de Kevin Puts que Fleming va estrenar a la prestigiosa Eastman School of Music de Rochester (on es van formar tant el compositor com la soprano) el 12 de novembre de 2016 i que va tornar a sonar dos dies després a l’Alice Tully Hall de Nova York. Puts va assolir fama quan va guanyar el Premi Pulitzer el 2012 amb la seva primera òpera, *Silent night*. En aquesta vetllada n’escoltarem dues de les cinc cançons en la versió amb piano, i això no ens privarà d’alguns elements de l’orquestració original, com ara un còmic solo de violí que fa referència als intents inútils d’O’Keeffe per mirar d’aprendre a tocar l’instrument. I Taos és la població de Nou Mèxic on la pintora va viatjar per primera vegada el 1929 i que esdevingué una influència decisiva per al seu estil artístic.

Malgrat que s’acaba de retirar dels escenaris operístics per concentrar la seva carrera en recitals com el d’avui i en actuacions amb orquestra, Renée Fleming ha estat la gran diva nord-americana del cant de les dues darreres dècades. No ha d’estranyar, doncs,

que les seves interpretacions hagin estat emprades al seu país en bandes sonores de pel·lícules. És el cas de la recent i molt premiada *Tres anuncis als afores*, o també *Bel canto*, que s’estrenarà aquí el mes vinent, basada en la novel·la homònima d’Ann Patchett i protagonitzada per la gran Julianne Moore. Quan ella canta, la veu que sentim és la de Renée Fleming, profundament vinculada durant anys a l’ondina Rusalka, així mateix protagonista de l’òpera més coneguda d’Antonín Dvořák. La seva cançó adreçada a la lluna, del primer acte, ha estat i és una de les grans targetes de presentació de la soprano nord-americana.

El recital d’avui es clourà, abans de les descomptades propines que totes les dives com cal han de regalar als admiradors, amb dues cançons i sengles àries italianes. El més interessant serà escoltar una ària de la poc fressada *La bohème* de Ruggero Leoncavallo, estrenada amb gran èxit al Teatro La Fenice de Venècia el 1897, però que mai no ha pogut eclipsar la creació genial sobre el mateix tema i amb uns personatges idèntics que Giacomo Puccini havia presentat només nou mesos abans al Teatro Regio de Torí.

Aquell any...

1868

Música

Johannes Brahms publica *Wiegenlied*, per a veu i piano, que amb el temps esdevindrà una de les cançons de bressol més conegudes del món.

Història

La pesseta s'estableix com a unitat monetària a Espanya a partir d'un decret del Govern provisional sorgit després de l'enderrocament de la reina Isabell II.

Art

L'anglès Dante Gabriel Rossetti acaba el quadre *Lady Lilith*, on apareix com a model la seva amant Fanny Cornforth. Posteriorment encara el modificarà.

Cultura

Neix a Barcelona Aureli Capmany, folklorista, escriptor, educador i editor. De les moltes iniciatives que durà a terme, destaca la creació de la revista infantil «Patufet».

Ciència

Mor a Nova York William Thomas Green Morton, el dentista que va fer la primera demostració pública de l'ús de l'èter com a anestèsia, en una extracció dental.

1924

Música

Giacomo Puccini mor de càncer a Brussel·les i deixa inacabada la seva última òpera, *Turandot*, a la qual manca el final.

Història

Lenin mor als 53 anys. Havia estat el líder principal de la Revolució d'Octubre del 1917 a Rússia i primer dirigent de la Unió Soviètica.

Art

Joan Miró comença la sèrie titulada *Cap de pagès català*. És la resposta de l'artista a la prohibició del català pel dictador Primo de Rivera.

Cultura

L'escriptor anglès Edward Morgan Forster publica la seva última novel·la, i també la més coneguda: *A passage to India* (Passatge a l'Índia).

Ciència

L'astrònom nord-americà Edwin Hubble, després d'observar-les amb un telescopi de cent polzades, fa pública l'existència d'altres galàxies a l'univers, més enllà de la Via Làctia.

1939

Música

S'estrena a Rio de Janeiro "Cantilena" de les *Bachianas brasileiras núm. 5* d'Heitor Villa-Lobos, amb Ruth Valadares Corrêa com a soprano solista i dirigida per l'autor.

Història

Les tropes nacionals entren a la ciutat de Barcelona i dies més tard ocupen tot Catalunya. És l'inici del final de la Guerra Civil Espanyola.

Art

L'artista rus Vassili Kandinski realitza *Composició X*, l'última obra de la sèrie "Composicions". És un quadre abstracte, on destaquen els colors forts sobre un fons negre.

Cultura

S'estrena la pel·lícula *Gone with the wind* (Allò que el vent s'endugué), basada en la novel·la del mateix títol de Margaret Mitchell i dirigida per Victor Fleming.

Ciència

La científica austríaca d'origen jueu Lise Meitner publica, amb la col·laboració del seu nebot, Otto Robert Frisch, l'explicació del descobriment de la fissió nuclear.

2016

Música

Renée Fleming estrena *Letters from Georgia*, un cicle de cançons amb acompanyament orquestral del compositor Kevin Puts, basades en cartes personals de la pintora Georgia O'Keeffe.

Història

Carles Puigdemont, fins aleshores alcalde de Girona, es converteix en el 130è president de la Generalitat de Catalunya, tot succeint al càrrec Artur Mas.

Art

L'arquitecta anglesa d'origen iraquiana Zaha Hadid mor a Miami als 65 anys. Estava considerada una de les figures més destacades de l'arquitectura contemporània.

Cultura

Bob Dylan rep el Premi Nobel de Literatura per la poesia de les lletres de les seves cançons. És el primer cop que un músic rep aquest guardó.

Ciència

L'observatori astronòmic LIGO anuncia que, per primera vegada a la història, ha detectat ones gravitacionals. Així es demostra allò que Albert Einstein havia predit cent anys abans.

Biografies

Renée Fleming, soprano

És una de les cantants més aclamades dels nostres temps. Guardonada amb la Medalla Nacional de les Arts dels EUA pel president Obama, ha guanyat quatre Premis Grammy i ha cantat en esdeveniments tan transcendents com la cerimònia dels Premis Nobel o el Concert del Jubileu de Diamant de la reina Elisabet II al Palau de Buckingham. El mes de juny passat va rebre el premi com a Artista Femenina de l'Any dels Classic Brit Awards a Londres, i l'11 de novembre va ser guardonada amb el Premi Edison Oeuvre a Amsterdam.

Actualment està nominada a dos Grammy, com a millor enregistrament d'òpera (*Der Rosenkavalier*) i millor àlbum de teatre musical (*Carousel*). Va ser nominada a un Premi Tony l'any 2018 per la seva interpretació a *Carousel* a Broadway. A banda d'aparèixer a les bandes sonores de *Three billboards outside ebbing, Missouri* i la guanyadora de l'Oscar a la millor pel·lícula del 2018, *The shape of water*, Renée Fleming també va ser la veu cantant de Julianne Moore a la pel·lícula *Bel canto*. La seva agenda de concerts el 2019 inclou Chicago, Nova York, Boston, Amsterdam, París i Pequín. El mes de juny farà el debut teatral a Londres amb *The light in the Piazza* al Royal Festival Hall.

El mes de gener va estrenar *SongStudio* al Carnegie Hall, un innovador taller intensiu per a cantants joves i pianistes acompanyants de tot el món, dedicat al futur del recital vocal. I al setembre Decca va publicar l'últim àlbum, *Renée Fleming: Broadway*. Ha enregistrat tot tipus de música, des d'òperes completes fins a *indie rock* i jazz; i el seu proper àlbum presentarà un repertori de Mahler, Schumann i Brahms.

És la primera consultora creativa que ha tingut mai la Lyric Opera de Chicago i assessora artística del Centre John F. Kennedy per a les Arts Escèniques, on encapçala una col·laboració amb els NIH (National Institutes of Health) centrada en la ciència que connecta la música, el benestar i el cervell. L'any passat va fer més d'una vintena de presentacions amb científics i metges de tot el país al voltant d'aquesta qüestió.

Coneguda per la capacitat d'atreure nous públics a la música clàssica i l'òpera, Fleming no només ha cantat amb Plácido Domingo i Andrea Bocelli, sinó també amb Elton John, Paul Simon, Sting, Josh Groban i Joan Baez. És membre dels consells d'administració del Carnegie Hall i Sing for Hope, i entre els premis que ha rebut s'inclouen la Medalla Fulbright a la carrera artística, la Creu de l'Orde al Mèrit de la República Federal d'Alemanya i el Chevalier de la Légion d'Honneur de França.

Renée Fleming es presenta avui d'acord amb IMG Artists (www.imgartists.com), enregistra en exclusiva per als segells Decca i Mercury Records (UK) i llueix joies d'Ann Ziff per a Tamsen Z.

www.reneefleming.com

Hartmut Höll, piano

Les interpretacions de Hartmut Höll es distingeixen a l'instant per la seva emoció, sensibilitat i capacitat de pensar més enllà dels sons a fi de crear una atmosfera, experiències i sentiments dins el paisatge sonor. Més d'una setantena de CD publicats li han atorgat un reconeixement mundial i premis internacionals. Des del 1982 fins al 1992, Höll va actuar amb regularitat al costat del llegendari baríton Dietrich Fischer-Dieskau, aclamat als recitals dels festivals de Salzburg i Edimburg, Florència, Munic, Berlín i el Carnegie Hall de Nova York. Durant més de quatre dècades Hartmut Höll ha col·laborat estretament amb Mitsuko Shirai en el repertori de *lieder*. I durant gairebé dues dècades ha acompanyat Renée Fleming en concerts per tot Europa, Austràlia, Àsia i Amèrica del Nord.

Höll també ha actuat amb altres cantants, com Thomas Hampson, Jochen Kowalski, René Pape, Hermann Prey i Jadwiga Rappé, i amb la violista Tabea Zimmermann i la clarinetista Sabine Meyer. Actualment és professor de la Universitat de Música de Karlsruhe, i ha impartit docència a Frankfurt, Colònia, Hèlsinki i a la Universitat Mozarteum de Salzburg. També ha impartit classes magistrals al Seminari Internacional de Música de Weimar, Festival de Música de Schleswig-Holstein, i a Jerusalem, el Caire i els EUA. Igualment, ha ofert conferències sobre la interpretació del lied a la Universitat de les Arts de Zuric. Des del 2007 ocupa el càrrec de rector de la Universitat de Música de Karlsruhe.

Del 1985 al 2007 Höll va ser director artístic de l'Acadèmia Internacional Hugo Wolf, a Stuttgart. L'any 1990 va rebre el Premi Robert Schumann de la ciutat de Zwickau. Com a membre honorari de la Societat Filharmònica de St. Petersburg, l'any 1997 va rebre, juntament amb Mitsuko Shirai, el Premi Internacional de Música ABC. Va ser nomenat president del Concurs Robert Schumann a Zwickau, i ha fet de jurat al Concurs de Naumburg, Concurs Internacional de Música ARD a Munic, i al Concurs Nadia i Lili Boulanger a París. L'any 2018 Höll també va formar part del jurat del Concours Musical International de Mont-real/Chant.

Ha enregistrat més de seixanta CDs amb les discogràfiques Capriccio, Decca, EMI, Erato, Claves, MDG i Bayer Records, molts dels quals han estat guardonats amb premis internacionals com el Diapason d'Or i el Premi de la crítica discogràfica alemanya (Preis der deutschen Schallplattenkritik).

Ha impartit classes magistrals anuals sobre *lieder* a Savonlinna, Finlàndia, així com al Seminari Internacional de Música de Weimar, al Festival de Música de Schleswig-Holstein i a l'Acadèmia Internacional d'Estiu de la Mozarteum a Salzburg, i també a Jerusalem, el Caire i els EUA. Anualment imparteix classes al Conservatori de Música de Xangai. El gener de 2019 va ser convidat al SongStudio del Carnegie Hall de Nova York.

Palau de la
Música Catalana
2018-2019

CICLE SCHUBERT

Matthias Goerne & Leif Ove Andsnes

El tríptic d'emocions que van fer de Schubert el mestre indiscutible del lied arriba al Palau de la Música Catalana en tres vespres gairebé consecutius.

DIJLUNS 04.03.19 – 20 h

La bella molinera

DIMARTS 05.03.19 – 20 h

El viatge d'hivern

DIJOUS 07.03.19 – 20 h

El cant del cigne

Entrades individuals ja a la venda.
Abona't als tres concerts del Cicle Schubert per 48 euros.

Més informació a:
www.palaumusica.cat
taquilles@palaumusica.cat
93 295 72 07

Playlist

“La cançó de la lluna” de *Rusalka* és un dels cavalls de batalla de Renée Fleming. La natura, els efectes meteorològics i els planetes han estat font inesgotable per als creadors. ¿En repassem alguns exemples?

R. Wagner: “O du, mein holder Abendstern” (*Tannhäuser*)

Ària de Wolfram a l'acte III i una de les pàgines més boniques per a bariton. Wolfram s'hi mostra enamorat d'Elisabeth, però Tannhäuser també hi està. Una nit té la premonició de la mort d'Elisabeth i aleshores prega a l'estel de la nit que la guïï al cel.

Ch. Gerhaher, Bayerischen Rundfunks, D. Harding, Sony

F. J. Haydn: *Quartets op. 20, “Sol”*

Escrits l'any 1772, quan el compositor tenia 40 anys i ja era reconegut com un dels compositors de referència a Europa, aquesta sèrie de *Quartets* reben el sobrenom de “Sol” perquè la primera edició en duïen una imatge a la coberta. Mozart confessava haver après a escriure quartets amb Haydn.

Chiaroscuro Quartet, Bis

R. Gerhard: *Libra*

Aquesta és una obra escrita en un sol moviment per a sextet on Gerhard, tot seguint la seva interpretació del credo dodecafònic, introdueix ritmes i colors de la seva estimada Catalunya. Aquesta partitura és una de les tres obres dedicades a l'astrologia (Libra també era el signe del zodíac del compositor) i estrenada l'any 1968 a partir de l'encàrrec de la BBC.

London Sinfonietta, D. Atherton, Decca

L. van Beethoven: *Simfonia núm. 6, “Pastoral”*

Al quart moviment d'aquesta *Simfonia* entrenada l'any 1808, Beethoven vol reflectir el seu amor per la naturalesa. El compositor de Bonn en aquest celebrat moviment ens retrata la tempesta i els seus efectes.

Orchestre Révolutionnaire et Romantique, J. E. Gardiner, Archiv

Ph. Glass: *North Star*

North Star és una banda sonora per al documental sobre Mark di Suvero, l'escultor. Escrita l'any 1977 per Philip Glass, el compositor convidat d'aquesta temporada al Palau de la Música cerca efectes a partir del treball amb orgues Farfisa, Yamaha i Hammond i sintetitzador.

Ph. Glass, D. Landry, G. Rickard, J. LaBarbara, Virgin

G. F. Händel: “Total eclipse” (*Samson*)

Aquesta ària imprescindible del catàleg händelià parla del moment en què Samson es queda cec (igual que el mateix Händel els seus darrers anys de vida). Després de ser traït per Dalila serà capturat, el deixaran cec i el ficaran a la presó. En aquestes condicions humiliants i en la foscor permanent ens mostra la màxima desolació. M. Padmore, The English Concert, A. Manze, Harmonia Mundi

O. Messiaen: *Des canyons aux étoiles...*

Escrita a partir de l'encàrrec que commemorava el bicentenari de la Declaració d'Independència dels EUA, es va estrenar l'any 1974. Per preparar l'obra, Messiaen va visitar Utah, on es va inspirar a partir dels sons dels ocells i els colors del Canyon Bryce. Organitzada en dotze parts, inclou un bellíssim moviment per a trompa sola: “Appel interstellaire”, d'enorme exigència.

P. Crossley, London Sinfonietta, E. P. Salonen, Sony

K. Saariaho: *Orion*

Dedicada a l'Orquestra Simfònica de Cleveland, és una obra del 2002 de la compositora finlandesa. *Orion*, a partir del caçador de la mitologia grega i fill mortal de Neptú, s'emmarca en les constants de la creadora: la nit, els mites i els somnis. Representa la seva obra orquestral més ambiciosa fins avui.

Orchestre de Paris, Ch. Eschenbach, Ondine

Discografia

Palau 100
Renée Fleming
05.02.19

Wolfgang Amadeus Mozart

Àries de *Le nozze di Figaro*, *Don Giovanni*, *Die Entführung aus dem Serail*, *Il re pastore*, *Die Zauberflöte*, *La finta giardiniera*, *Zaide*, *Il sogno di Scipione* i *Ària de concert*, KV 383.

Orchestra of St. Luke's. Charles Mackerras, director. Decca.

Franz Schubert

Lieder. *Ellens Gesang III*, D. 839/op. 52 núm. 6, "Ave Maria"; *Die Forelle*, D. 550; *Gretchen am Spinnrade*, D. 118/op. 2; *Der Tod und das Mädchen*, D. 531/op. 7 núm. 3; *An die Nachtigall*, D. 497/op. 98 núm. 1; *Die junge Nonne* D. 828/op. 43 núm. 1, *Nacht und Traum*, D. 827; *Auf dem Wasser zu singen*, D. 774/op. 72; *Frühlingsglaube*, D. 686/op. 20 núm. 2; *Du bist die Ruh*, D. 776/op. 59 núm. 3; *Viola*, D. 786/op. 123; *Refrainlieder*, D. 866/op. 95 núm. 3; *Heidenröslein*, D. 257/op. 3 núm. 3; *Im Frühling*, D. 882/op. 101 núm. 1.

Christoph Eschenbach, piano. Decca.

Richard Strauss

Vier Letzte Lieder; *Verführung*, op. 3 núm. 1; *Freundliche Vision*, op. 48 núm. 1; *Winterweihe*, op. 48 núm. 4; *Zueignung*, op. 10 núm. 1; àries d'*Ariadne auf Naxos* i *Die ägyptische Helena*.

Münchner Philharmoniker. Christian Thielemann, director. Decca.

Great opera scenes

Àries de *Le nozze di Figaro* de W. A. Mozart, *Ievgueni Onieguin* de P. I. Txaiovski, *Rusalka* d'A. Dvořák, *Otello* de G. Verdi, *Peter Grimes* de B. Britten, *Daphne* de R. Strauss.

London Symphony Orchestra. Georg Solti, director. Decca.

The beautiful voice

Àries de *Louise* de G. Charpentier, *Faust* de C. Gounod, *Manon* de J. Massenet, *Martha* de F. von Flotow, *La rondine* de G. Puccini, *Die tote Stadt* d'E. Korngold, *Die*

Fledermaus de J. Strauss, *Die lustige Witwe* de F. Lehár, *Carmina Burana* de C. Orff, *Morgen* de R. Strauss, *Luna* de J. M. Cano, "Bailero", de *Chants d'Auvergne*, de J. Canteloube.

English Chamber Orchestra. Jeffrey Tate, director. Decca.

Homage

Àries d'*Adriana Lecouvreur* de F. Cilea, *Oprichnik* de P. I. Txaiovski, *Das Wunder der Heliane* i *Die Kathrin* d'E. Korngold, *Mireille* de C. Gounod, *Die Leie der Danae* de R. Strauss, *Servilia* de Ni. Rimski-Kórsakov, *Il trovatore* de G. Verdi, *Cléopâtre* de J. Massenet, *Jenůfa* de L. Janáček.

Orchestra del Teatre Mariński, Valery Gergiev, director. Decca.

Verismo

Àries de *La Wally* d'A. Catalani; *Gloria* de F. Cilea; *Fedora* i *Siberia* d'U. Giordano; *La bohème* i *Zazà* de R. Leoncavallo; *Iris* i *Lodoletta* de P. Mascagni; *La bohème*, *La rondine*, *Suor Angelica* i *Turandot* de G. Puccini; *Conchita* de R. Zandonai.

Coro e Orchestra Sinfonica di Milano Giuseppe Verdi. Marco Armiliato, director. Decca.

I want magic! American opera arias

Àries de *Wuthering Heights* de B. Herrmann, *The ballad of Baby Doe* de D. Moore, *The medium* de G. C. Menotti, *Porgy and Bess* de G. Gershwin, *Candide* de L. Bernstein, *Susannah* de C. Floyd, *The Rake's Progress* d'I. Stravinsky, *Vanessa* de S. Barber, *A streetcar named Desire* d'A. Previn.

The Metropolitan Opera Orchestra. James Levine, director. Decca.

Broadway

Cançons de J. Bock, A. Guettel, J. Kander, J. Kern, B. i J. Paul, C. Porter, R. Rodgers, S. Sondheim, Sting, J. Tesori, M. Wilson i M. Yeston.

BBC Concerts Orchestra. Rob Fischer, director. Decca.

Enregistraments disponibles a Spotify
i altres serveis i plataformes de música digital

Selecció a càrrec de Javier Pérez Senz,
periodista i crític musical

Textos

Johannes Brahms (1833-1897)

Vergebliches Standchen, op. 84 núm. 4

Poema d'Anton Wilhelm von Zuccalmaglio
(1803-1869)

Er:

Guten Abend, mein Schatz,
guten Abend, mein Kind!
Ich komm' aus Lieb' zu dir,
Ach, mach' mir auf die Tür,
mach' mir auf die Tür!

Sie:

Meine Tür ist verschlossen,
Ich laß dich nicht ein;
Mutter, die rät' mir klug,
Wär'st du herein mit Fug,
Wär's mit mir vorbei!

Er:

So kalt ist die Nacht,
so eisig der Wind,
Daß mir das Herz erfriert,
Mein' Lieb' erlöschen wird;
Öffne mir, mein Kind!

Sie:

Löschet dein' Lieb';
lass' sie löschen nur!
Löschet sie immerzu,
Geh' heim zu Bett, zur Ruh'!
Gute Nacht, mein Knab'!

Die Mainacht, op. 43 núm. 2

Poema de Ludwig Hölty
(1748-1776)

Wann der silberne Mond durch die Gesträuche blinkt,
Und sein schlummerndes Licht über den Rasen streut,
Und die Nachtigall flötet,
Wandl' ich traurig von Busch zu Busch.

Selig preis' ich dich dann, flötende Nachtigall,
Weil dein Weibchen mit dir wohnt in Einem Nest,
Ihrem singenden Gatten
Tausend trauliche Küsse giebt.

Überhüllet von Laub girret ein Taubenpaar
Sein Entzücken mir vor;
aber ich wende mich, Suche dunklere Schatten,
Und die einsame Träne rinnt.

Vana Serenata

Ell:

Bona nit, tresor meu,
bona nit, minyona meva!
És l'amor que m'ha dut fins a tu,
ah! Obre'm la porta,
obre'm la porta!

Ella:

La meva porta està tancada,
i no et deixaré entrar;
la meva mare té raó,
si et deixés entrar,
seria la fi per a mi!

Ell:

La nit és tan freda
i el vent tan gelat
que el meu cor es congelarà
i morirà el meu amor,
obre'm, minyona meva!

Ella:

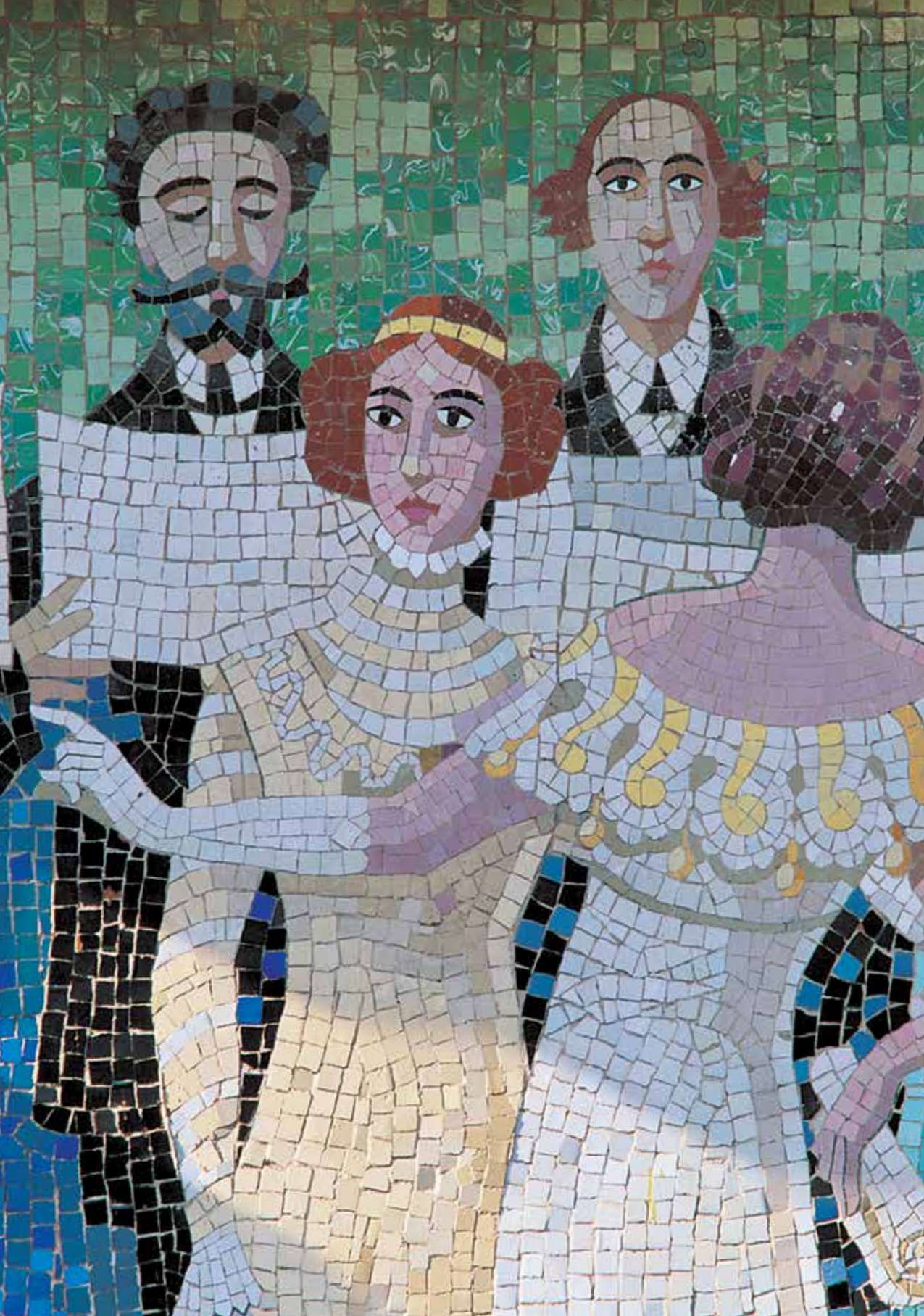
Si el teu amor és mor,
deixa que s'apagui!
Si segueix morint,
ves a dormir, descansa!
Bona nit, minyó meu!

La nit de maig

Quan la lluna platejada brilla entre els arbustos
i sobre la gespa es dispersa la seva llum brillant,
i el rossinyol canta,
jo camino tristament pels boscos.

Crec que ets feliç, rossinyol refilador,
perquè la teva companya viu al niu amb tu,
donant al seu refilador company
mil petons acollidors.

Embolcat pel fullam, una parella de coloms
em delecten amb el seu parrup;
però jo marxo cercant ombres més obscures,
i una llàgrima solitària flueix.

Wann, o lächelndes Bild, welches wie Morgenrot
Durch die Seele mir strahlt, find ich auf Erden dich?

Und die einsame Träne
Bebt mir heißer, heißer die Wang herab!

Da unten im Tale, Wo**O 33 núm. 6**
Cançó popular bavaresa

Da unten im Tale
Läuft's Wasser so trüb,
Und i kann dir's net sagen,
I hab' di so lieb.

Sprichst allweil von Liebe,
Sprichst allweil von Treu',
Und a bissele Falschheit
Is auch wohl dabei.

Und wenn i dir's zehnmal sag,
Daß i di lieb und mag,
Und du willst nit verstehn,
Muß i halt weitergehn.

Für die Zeit, wo du gliebt mi hast,
Da dank i dir schön,
Und i wünsch, daß dir's anderswo
Besser mag gehn.

Meine Liebe ist grün, op. 63 núm. 5
Poema de Felix Schumann (1854-1879)

Meine Liebe ist grün wie der Fliederbusch,
und mein Lieb ist schön wie die Sonne,
die glänzt wohl herab auf den Fliederbusch
und füllt ihn mit Duft und mit Wonne.

Meine Seele hat Schwingen der Nachtigall,
und wiegt sich in blühendem Flieder,
und jauchzet und singet vom Duft berauscht
viel liebestrunkene Lieder.

Wiegenlied, op. 49 núm. 4
Poema de Georg Scherer (1824-1909)

Guten Abend, gut Nacht,
Mit Rosen bedacht,
Mit Näglein besteckt,
Schlupf unter die Deck':
Morgen früh, wenn Gott will,
Wirst du wieder geweckt.

Quan, oh imatge somrient que com l'alba
brilla a través de la meva ànima, he de trobar-te en la
terra?
I deixo que la llàgrima flueixi tremolosa,
cremant-me, galta avall.

Allà baix a la vall

Allà baix a la vall
l'aigua corre tan tèrbola...
I jo no puc dir-te
quant t'estimo.

Tu parles sempre d'amor,
parles sempre de fidelitat,
i una mica de falsedat
és possible que també n'hi hagi.

I per més que t'ho digui deu vegades,
que t'estimo i que et vull,
i no ho vols entendre,
penso que he de seguir el meu camí.

Pel temps en què m'has estimat,
te'n dono les gràcies,
i et desitjo que algú altre
et convingui millor.

El meu amor és tan nou

El meu amor és tan nou com el lilà
i el meu amor és tan bell com el sol
que brilla sobre el lilà
i l'omple de perfum i felicitat.

La meva ànima d'ales de rossinyol
es gronxa entre els lilàs en flor
i embriagada pel perfum, s'alegra i canta
moltes cançons èbries d'amor.

Cançó de bressol

Bona tarda, bona nit,
cobert de roses
de clavells guarnit,
llisca sota les flassades:
demà al matí, si Déu vol,
et despertaràs.

Kevin Puts (1972)
Letters from Georgia
Text basat en les cartes personals de Georgia O'Keeffe

Introduction
My first memory is of the brightness of light—light
all around.

I. Taos
In this sun
one just feels suspended in heat –
expecting to disappear
at any moment.

It was a really beautiful afternoon –
The simple Pueblo village –
all of mud –
and the dancing – everyone in colors of such
rich saturated pigment –
the brilliant sun and blue sky.

It went on and on –
the brilliancy of color – the live eyes –
it is terribly exciting – and at the same time
quieting like the ocean.

I want to wear a sheet
and ride like the Indian men
that came tearing through the Pueblo
gate in a body – all riding like mad.

I just feel so like expanding here –
way out to the horizon –
and up into the sunshin –
and out into the night.

V. Canyon
Tonight I walked into the sunset.
The whole sky – was just blazing –
and grey blue clouds were riding
all through the holiness of it –
and the whole thing lit up
with flashes of lightning.

I walked out past the last house –
past the locust tree –
and sat on a fence for a long time –
looking –
you see there was nothing
but sky and flat prairie land –
land that seems more like ocean
than anything else I know.

It is absurd the way I love this country.
And the SKY – Anita you have never seen SKY –
It is wonderful.

Cartes de Georgia

Introducció
El meu primer record és el d'una llum resplendent,
una llum per tot arreu.

I. Taos
Amb aquest sol
et sents com si pengessis de la calor,
a punt de desaparèixer
en qualsevol moment.

Era una tarda realment bonica:
el poble d'estil mexicà, senzill,
tot fet de fang,
i els balls –tothom amb uns colors
d'un pigment tan ric, saturat–
el sol radiant i el cel blau.

Tot seguia i seguia,
la brillantor dels colors, els ulls animats:
és extraordinàriament emocionant, i alhora
tranquil·litza com l'oceà.

Vull posar-me un llençol
i cavalcar com els indis
que van entrar rabents per la porta
del poble, tots junts, cavalcant com bojos.

Aquí sento com si m'estengués,
enllà, cap a l'horitzó,
i amunt, cap a la llum del sol,
i fora, cap a la nit.

V. Canyó
Aquesta nit he caminat cap al crepuscle.
Tot el cel cremava amb flames
i núvols grisos-blaus muntaven
a través d'aquesta santedat
i tot això s'ha encès
amb espurnes de llamps.

He caminat passada l'última casa,
passada l'acàcia,
i m'he assegut en una tanca molta estona, mirant,
saps?, no hi havia res
a part del cel i de la planúria rasa,
una plana que s'assembla més a l'oceà
que cap altra cosa que conegui.

És absurd com m'estimo aquesta terra.
I el CEL –Anita, no has vist mai un CEL així–
és meravellós.

Heitor Villa-Lobos (1887-1959)
“Cantilena”, de *Bachianas brasileiras* núm. 5
Poema de Ruth Valadares Corrêa (1938)

Tarde uma nuvem rósea lenta e transparente.
Sobre o espaço, sonhadora e bela!
Surge no infinito a lua docemente,
Enfeitando a tarde, qual meiga donzela
Que se apresta e a linda sonhadoramente,
Em anseios d’alma para ficar bela
Grita ao céu e a terra toda a Natureza!
Cala a passaraada aos seus tristes queixumes
E reflete o mar toda a Sua riqueza...
Suave a luz da lua desperta agora
A cruel saudade que ri e chora!
Tarde uma nuvem rósea lenta e transparente
Sobre o espaço, sonhadora e bela!

Friedrich von Flotow (1812-1883)
“ ’Tis the last rose of summer” de *Martha*
Poema de Thomas Moore (1779-1852)

’Tis the last rose of summer,
Left blooming alone;
All her lovely companions
Are faded and gone;
No flow’r of her kindred,
No rosebud is nigh
To reflect back her blushes,
Or give sigh for sigh.

I’ll not leave thee, thou lone one,
To pine on the stem;
Since the lovely are sleeping,
Go, sleep thou with them;
Thus kindly I scatter
Thy leaves o’er [thy bed,
Where]1 thy mates of the garden
Lie scentless and dead.

So soon may I follow,
When friendships decay,
And from Love’s shining circle
The gems drop away!
When true hearts lie wither’d,
And fond ones are flown,
Oh! who would inhabit
This bleak world alone?

Tard, un núvol rosa, lent i transparent,
sobre el cel, somniador i bell.
Sorgeix en l’infinit la lluna, dolçament,
adornant la tarda, com delicada donzella
que es guarneix i s’engalana somniadorament.
La seva ànima anhela tornar-se bella.
La Natura sencera crida al cel i a la terra!
Callen els ocells davant dels seus tristos laments
i reflecteix el mar tota la seva riquesa...
Suaument, la llum de la lluna desperta ara
la cruel nostàlgia que riu i plora!
Tard, un núvol rosa, lent i transparent,
sobre el cel, somniador i bell.

És la darrera rosa de l’estiu

És la darrera rosa de l’estiu
que encara està en flor;
totes les seves encisadores companyes
s’han marcit i desaparegut;
cap flor entre les seves germanes,
cap botó de rosa a prop
per reflectir les seves vermellors
o tornar-li sospir per sospir.

No et deixaré, a tu, solitària,
llanguir sobre la tija;
ja que les belles s’han adormit,
ves a dormir amb elles.
Així doncs escampo
les teves fulles sobre el llit
on les teves companyes de jardí
jeuen sense perfum i sense vida.

Aviat et seguiré,
quan l’amistat s’ensorri
i del brillant cercle de l’Amor
es desprenguin les gemmes.
Quan els cors fidels jeguin pansits
i aquells d’estimats hagin fugit,
Oh, qui voldria viure
sol en aquest món desolat?

Antonín Dvořák (1841-1904)
“Měsíčku na nebi hlubokém”, de *Rusalka*
Llibret de Jaroslav Kvapil (1868-1950)

Měsíčku na nebi hlubokém,
Světlo tvé daleko vidí,
Po světě bloudíš širokém,
Díváš se přibytky lidí,

Měsíčku postůj chvíli,
Řekni mi, kde je můj milý ?

Řekni mu, stříbrný měsíčku,
Mé že jej objímá rámě,
Aby si alespoň chvíličku,
Vzpomenul ve snění na mne.

Zasvět’ mu do daleka, zasvět’ mu,
Řekni mu, řekni, kdo tu naň čeká,

O mněli duše lidská sní,
At’ se tou vzpomínkou vzbudíl,
Měsíčku, nezhasni, nezhasni.

Licinio Refice (1883-1954)
Ombra di nube

Era il ciel un arco azzurro di fulgor;
Chiara luce si versava sul mio cuor.
Ombra di nube, non mi offuscare;
Della vita non velarmi la beltà.
Vola, o nube, vola via da me lontan;
Sia disperso questo mio tormento arcan.
Ancora luce, ancora azzurro!
Il sereno io vegga per l’eternità!

Ruggero Leoncavallo (1857-1919)
“Musette svaraia sulla bocca viva”, de *La bohème*
Llibret de Ruggero Leoncavallo

Musette svaraia sulla bocca viva
le canzonette belle;
rompe la voce come da sorgiva
per mille fontanelle.
Canta i vent’anni e al fresco tintinnire
il piè muove alla danza;
la scorge Amor dall’ultimo gioire
alla nuova speranza.
Brilla ne l’ombra dei suoi lunghi cigli
un riso civettuolo;
e i desiderì con aperti artigli
levante intorno il volo.
Ella consente, nega e rinnamora

Cançó de la lluna

Lluna, que des del cel
ho il·lumines tot amb la teva llum,
i vagues sobre la terra
mirant la llar dels homes.

Lluna, atura’t un moment
i digue’m on és el meu amor!

Digues-li, lluna de plata,
que és el meu braç qui l’abraça,
perquè em recordi
almenys un instant.

Busca’l pel món
i digues-li que l’espero!

I si soc jo en qui somnia la seva ànima,
que aquest pensament el despertí.
Lluna, no marxis, no marxis!

Ombra d’un núvol

El cel era un arc blau d’esplendor,
una llum clara acudia al meu cor.
Ombra d’un núvol, no m’enfosqueixis,
no m’amaguis la bellesa de la vida.
Vola, oh núvol, ves-te’n, vola lluny de mi;
que el meu patiment misteriós es perdi!
Més llum, més blavor!
Que jo vegi per sempre el cel clar!

La Musette té sobre la boca alegre

La Musette té sobre la boca alegre
cançons boniques i diverses;
la veu li surt com d’una deu
per mil fontetes.
Canta els vint anys i amb dring animat
mou els peus per ballar;
l’Amor la distingeix des del plaer final
fins a la nova esperança.
A l’ombra de les seves pestanyes llargues
brilla un somriure de coqueta
i els desitjos, amb les urpes obertes,
aixequen el vol al seu entorn.
Consenteix, nega i torna a enamorar

come le parli il core;
non vezzi ed ori seguita: ella adora
un tesoro: l'amore!

Giacomo Puccini (1858-1924)
“Signore, Ascolta”, de *Turandot*
Llibret de Giuseppe Adami (1878-1946)
i Renato Simoni (1875-1952)

Signore, ascolta!
Ah, signore, ascolta!
Liù non regge più,
si spezza il cuor!
Ahimè, ahimè, quanto cammino
col tuo nome nell'anima,
col nome tuo sulle labbra!
Ma se il tuo destino,
domani sarà deciso,
noi morrem
sulla strada dell'esilio.
Ei perderà suo figlio...
io l'ombra d'un sorriso.
Liù non regge più!
Ah pietà!

Francesco Paolo Tosti (1846-1916)
La serenata
Poema de Giovanni Alfredo Cesareo (1861-1937)

Vola, o serenata:
La mia diletta è sola, e,
con la bella testa abbandonata,
posa tra le lenzuola:
O serenata, vola.
O serenata, vola.

Splende Pura la luna,
l'ale il silenzio stende,
e dietro i veni dell'alcova
bruna la lampada s'accende.
Pure la luna splende.
Pure la luna splende.

Vola, o serenata,
Vola, o serenata, vola.
Ah! là. Ah! là.

Vola, o serenata:
La mia diletta è sola,
ma sorridendo ancor mezzo assonnata,
torna fra le lenzuola:
O serenata, vola.
O serenata, vola.

segons com li parli el cor,
no vol afalacs ni ors: ella adora
un sol tesor, l'amor!

Senyor, escolteu

Senyor, escolteu!
Ah! Senyor, escolteu!
Liù ja no pot més,
se li trenca el cor!
Ai, ai de mi, quant de camí
amb el teu nom a l'ànima,
amb el teu nom als llavis!
Però si el teu destí,
demà es decideix,
nosaltres morirem
camí de l'exili.
Ell perdrà el seu fill...
jo, l'ombra d'un somriure.
Liù ja no pot més!
Ah, pietat!

Vola, oh serenata:
la meva estimada està sola i
amb la bella testa abandonada
descansa entre llençols:
Oh serenata.
Oh serenata.

Resplendeix pura la lluna,
el silenci estén les seves ales
i rere les cortines de la seva cambra
una làmpada s'encén.
Pura resplendeix la lluna.
Pura resplendeix la lluna.

Vola, oh serenata,
vola, oh serenata, vola.
Ah, allà, ah, allà.

Vola, oh serenata:
la meva estimada està sola
però somrient, encara mig adormida,
dona voltes entre els llençols:
Oh serenata, vola.
Oh serenata, vola.

L'onda sogna su 'l lido,
e 'l vento su la fronda;
e a' baci miei ricusa ancora un nido
la mia signora bionda.
Sogna su 'l lido l'onda.
Sogna su 'l lido l'onda.

Vola, o serenata,
Vola, o serenata, vola.
Ah! là. Ah! là.

Franz Lehár (1870-1948)
**“Warum hast du mich wachgeküsst?”,
de *Friederike***
Llibret de Ludwig Herzer (1872-1939)
i Fritz Löhner (1883-1942)

Warum hast Du mich wach geküsst?
Hab' nicht gewusst, was Liebe ist.
Mein Herz war leicht
wie Laub im Wind.
Ich war kein Weib,
ich war ein Kind.

Hab' nicht gewusst, was Herzleid ist.
Warum hast Du mich wach geküsst?

Oh welch' ein Glück
hat mir Dein Kuss gegeben.
Wie hast Du ganz erfüllt
mein junges Leben.

Mit jeder Faser war ich Dein
und meine Welt
warst du allein.

Jetzt muss ich kämpfen um Dein Glück
und bleib mit meinem Leid zurück.

John Kander (1927) - Fred Ebb (1928-2004)
"Love and Love Alone / Winter", de *The visit*
Basat en el llibre de Terrence McNally (1938)

When you're young,
Feeling oh so strong
What can prove you wrong?
Love, and love alone.

When the sun,
Seems forever bright
What can dim it's light?
Love, and love alone.

L'onada somia sobre la platja,
i el vent sobre la branca
i als meus besos els nega un niu
la meva rossa senyora.
Somien sobre la platja les ones
Somien sobre la platja les ones.

Vola, oh serenata,
vola, oh serenata, vola.
Ah, allà, ah, allà.

Perquè em vas despertar amb un petó?

Per què em vas despertar amb un petó?
Jo no sabia què era l'amor.
El meu cor era lleuger
com el fullatge al vent.
No era una dona,
era una nena.

No sabia què era el patiment de l'ànima.
Per què em vas despertar amb un petó?

Oh, quina felicitat
em va donar el teu petó.
Vas omplir la meva vida
en la meva joventut.

Amb cada fibra vaig ser teva
i tot el meu món
era només tu.

Ara haig de lluitar per la teva felicitat
mentre romanc amb el meu patiment.

L'amor, només l'amor / Hivern

Quan ets jove
i et sents, oh, tan fort,
què et pot dir que t'equivoques?
L'amor, només l'amor.

Quan el sol
sembla que brilla per sempre,
què pot apagar la seva llum?
L'amor, només l'amor.

So beware young love, lost in a kiss There's a truth young love, simple as this: Every fond hello, ends in goodbye. What seems certain to live, will die.	Vigila, jove amor, perdut en un petó, hi ha una veritat, jove amor, així de clara: cada “hola” afectuós acaba en “adéu”, allò que havia de viure mor.	Since the first day that I met you How could I ever forget you Once you had touched my soul In a very unusual way You've made me whole	des del primer dia que et vaig conèixer. Com podria oblidar-te una cop has tocat la meva ànima? D'una manera molt inusual tu m'has fet completa.
It was winter, snow was falling. It was winter, you were calling. And I heard it and I trembled. Winter.	Era hivern, nevava. Era hivern, tu em cridaves. I ho vaig sentir i vaig tremolar. Hivern.		
And you held me, it was thrilling. You said “always.” I was willing. Then it ended. I remember. Winter.	I em vas abraçar, va ser colpidor. Vas dir-me “sempre”. Jo volia. Llavors es va acabar. Ho recordo. Hivern.	Franz Lehár “Ich bin verliebt”, de <i>Schön ist die Welt</i> Libret de Ludwig Herzer i Fritz Löhner	<i>Estic enamorada</i>
Other voices telling me it's done, it's through. Other voices warning me I dare not dream of having you-	Altres veus em diuen que ja està, ja s'ha acabat. Altres veus m'avisen que no m'atreveixi a somiar que et tinc.	Ich bin verliebt, ach, ich bin verliebt, ich bin so verliebt ... Bin verliebt, bin so verliebt, maßlos verliebt, so wie ein kleines Mädchen! Nie hätte ich gedacht, dass uns die Lieb' so selig macht! Ich möchte lachen und jubeln und tanzen durch die singende, klingende Welt. Ich bin so verliebt, so verliebt, so verliebt! Warum bin ich so froh? Die ganze Welt hüllt Sonnenschein heute ein. Ach, wie schön ist doch die Liebe! Warum freu ich mich so? Ich fühl nur eins ganz tief im Herzen drin, dass ich glücklich bin! Bin verliebt, bin so verliebt, maßlos verliebt, so wie ein kleines Mädchen! Nie hätte ich gedacht, dass uns die Lieb' so selig macht! Ich möchte lachen und jubeln und tanzen durch die singende, klingende Welt. Ich bin so verliebt, so verliebt, so verliebt! Ja, ich bin so verliebt!	Estic enamorada, oh, estic enamorada, tan enamorada ... Estic enamorada, tan enamorada, desmesuradament enamorada, com una nena petita! Mai havia pensat que l'amor ens faria tan feliços! Vull riure i cridar d'alegria i ballar entre els cants i el sons del món. Estic tan enamorada, tan enamorada, tan enamorada! Per què estic tan feliç? Avui el món sencer envolta la llum del sol. Oh, que bell que és l'amor! Per què estic tan contenta? Només sento una cosa en el fons del meu cor, que soc feliç! Estic enamorada, estic tan enamorada, desmesuradament enamorada, com una nena petita! Mai havia pensat que l'amor ens faria tan feliços! Vull riure i cridar d'alegria i ballar entre els cants i el so del món. Estic tan enamorada, tan enamorada, tan enamorada! Sí, estic molt enamorada!
Maury Yeston (1945) “Unusual way”, de <i>Nine</i> Llibret d'Arthur Kopit (1937)	<i>D'una manera inusual</i>		
In a very unusual way One time I needed you In a very unusual way You were my friend Maybe it lasted a day Maybe it lasted an hour But somehow it will never end.	D'una manera molt inusual et vaig necessitar una vegada. D'una manera molt inusual eres el meu amic. Potser va durar un dia, potser va durar una hora, però d'alguna manera mai no acabarà.		
In a very unusual way I think I'm in love with you In a very unusual way I want to cry Something inside me goes weak Something inside me surrenders And you're the reason why, You don't know what you do to me You don't have a clue	D'una manera molt inusual crec que estic enamorada de tu. D'una manera molt inusual vull plorar. Alguna cosa dins meu s'afebleix, alguna cosa dins meu es rendeix i tu n'ets la raó. No saps el que em fas, no en tens ni idea.		
You can't tell what it's like to be me looking at you It scares me so that I can hardly speak In a very unusual way I owe what I am to you Though at times it appears I won't stay, I'll never go. Special to me in my life	No pots dir com és ésser jo mirant-te a tu. M'espanta tant que quasi no puc parlar. D'una manera molt inusual et dec el que soc. Malgrat que de vegades sembli que no em quedaré, mai me'n aniré. Especial per a mi en la meva vida		

Mecenes Protectors

Mecenes d'Honor

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Aenor – Armand Basi – Autoritat Portuària de Barcelona – Bagués-Masriera Joiers – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms ETT S.L.U. – Fundació Antiques Caixes Catalanes BBVA/CX – Fundació Caixa d'Enginers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Hoteles Catalonia – La Fageda – Quadis – Roca Junyent, S.L.P. – Saba Infraestructures, S.A. – Samsung Electronics Iberia S.A.U. – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Serunió

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Diagonal Inversiones Capital AV, S.A. – EPSON Ibérica, S.A.U. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme S.L. – Maquimpres, S.A. – Teatre Romea – Veolia Serveis Catalunya S.A.U.

Membres Palau XXI

Mª Dolors i Francesc, Elvira Abril, Pere Armadàs Bosch, Rosamaria Artigas i Costajussà, Marta Barnes, professor Rafael I. Barraquer Compte, Mariona Carulla Font, Lluís Carulla Font, Carlos Colomer Casellas, Isabel Esteve Cruella, Josep Ferrer Sala, Pere Grau Vacarissas, Maria José Lavin Guitart, Horaci Miras Giner, Anna Saura Miarnau, Jordi Miarnau Banús, Juan Manuel Soler Pujol, Daniela Turco, Joan Uriach Marsal.

També et pot interessar...

Cicle Schubert
Sala de Concerts

Matthias Goerne, baríton
Leif Ove Andsnes, piano

Dilluns 04.03.19–20 h
F. Schubert: *Die schöne Müllerin*,
D. 795
Preus: 20, 35 i 50 euros

Dimarts 05.03.19–20 h
F. Schubert: *Winterreise*, *D. 911*
Preus: 20, 35 i 50 euros

Dijous 07.03.19–20 h
F. Schubert: *Schwanengesang*,
D. 957
F. Schubert: Sonata per
determinar
Preus: 20, 35 i 50 euros

Palau Grans Veus
Dimarts 07.05.19–20 h
Sala de Concerts

Juan Diego Flórez, tenor
Pianista per determinar

Programa per determinar
Preus: 30, 45, 65, 90 i 160 euros

Palau Grans Veus
Dimecres 22.05.19–20 h
Sala de Concerts

Diana Damrau, soprano
Xavier de Maistre, arpa

Lieder de Mendelssohn,
Rachmàninov i altres obres
instrumentals

Preus: 30, 40 i 60 euros